

ननुसचेन्निमित्तं तर्हितस्याविशेषाद्युगपदेवसर्गादित्रयं भवेत् अत आह सखल्विति कालशक्त्याक्रमेण गुणानां प्रवाहः क्षोभस्तेन विभक्तं सृष्ट्यादि विषयं वीर्यं शक्तिर्यस्य ननु कालोऽपि गुणान् युगपदेव क्षोभयतु तत्राह चेष्टाकालशक्तिः दुर्विभाव्या अचिंत्या ॥ १८ ॥ ननु पित्रादिः सृजति पालयति राजादिः निहंति च चोरादिः नत्वीश्वरस्तत्राह स इति जनेन पित्रादिना जनं पुत्रादिं जनयन्नादिकृत् अंतकं चोरादिकं तन्मृत्युहेतुना मारयन् तकरः स्वयंतु अनंतोऽनादिश्च अव्ययोऽक्षीणशक्तिश्च अयं भावः पित्रादयोऽन्यत उत्पत्त्यादिमंतो न स्वातंत्र्येण कारणं किं त्वीश्वर एव तन्नियंता सर्वकारणमिति ॥ १९ ॥ न चैवं कुर्वतोऽपि वैषम्यप्रसक्तिः पक्षपाताभावादित्याशंक्याह द्वाभ्याम् न वा इति मृत्युरूपस्य समं यथा भवति तथा प्रजाः कर्मभूता विशतः तस्य साम्येऽपि भूतेषु फलवैषम्यं तत्कर्मवशादिति सदृष्टांतमाह तंधावंतमनु अनीशाः कर्माधीना भूतसंघाः धावंति अनिलं धावंतमनुरजां

सखल्विदं भगवान्कालशक्त्या गुणप्रवाहेण विभक्तवीर्यः ॥ करोत्यकर्तैव निहंत्य हंता चेष्टाविभूतः खलु दुर्विभाव्या ॥ १८ ॥ सोऽनंतोऽतकरः कालोऽनादिरादिकृदव्ययः ॥ जनं जनेन जनयन् मारयन्मृत्युनांतकम् ॥ १९ ॥ न वै स्वपक्षोऽस्य विपक्ष एव वा परस्य मृत्योर्विशतः समं प्रजाः ॥ तंधावमानमनु धावंत्यनीशायथारजांस्यनिलं भूतसंघाः ॥ २० ॥ आयुषोऽपचयं जंतोस्तथैवोपचयं विभुः ॥ उभाभ्यां रहितः स्वस्थो दुःस्थस्य विदधात्यसौ ॥ २१ ॥ केचित्कर्मवदंत्येनं स्वभावमपरे नृप ॥ एके कालं परे दैवं पुंसः काममुतापरे ॥ २२ ॥ अव्यक्तस्याप्रमेयस्य नानाशक्त्युदयस्य च ॥ न वै चिकीर्षितं तात को वेदाथ स्वसंभवम् ॥ २३ ॥

सीव तत्र यथारजसांतमः प्रकाशजलाग्न्यादिप्रवेशोऽपि नानिलस्य वैषम्यमेव मीश्वरस्यापीति भावः ॥ २० ॥ अपचयमकालमृत्युम् उपचयंकालमृत्योरपिरक्षाम् यद्वा अपचयं मशकादौ उपचयं देवादौ स्वस्थत्वात् उपचयापचयाभ्यां रहितोऽसौ विभुः दुःस्थस्य कर्माधीनस्य विदधाति ॥ २१ ॥ एवं भूतेश्वरः सर्ववादिसंमतः विवादस्तु नाममात्र इत्याह केचिदिति पुंसः कामं वा तस्यायनादयः श्रुतिश्च कामोऽकार्षात्कामः करोति कामः कर्त्ता कामः कारयितेत्यादि ॥ २२ ॥ ननु कर्मादीनां जडत्वादिना स्वरूपतोऽपि भिन्नत्वात् कथमैकमत्यं तत्राह अव्यक्तस्यात एवाप्रमेयस्य तथाऽपि सत्त्वे हेतुः नानाशक्तीनां महदादीनामुदयो यस्मात् चिकीर्षितमेव तावत्कोपिनवेद अथ स्वस्य संभवो यस्मात्तमीश्वरं को वेद न कोऽपि अद्वेति पाठे साक्षात् अतस्तत्त्वज्ञानाभावाद्दिशेषां शेषे विवाद इत्यर्थः तथा च श्रुतिः को अद्वैतवेदक इह प्रवोचत्कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेनाथा को वेद यत आबभूवेत्यादि ॥ २३ ॥